

Nagy Márta Júlia

HAJNALKÉK

A vízből és a földből sár lesz,
a levegőből és a tűzből füst,
a vízből és a tűzből hóforrás,
a földből és a tűzből sivatag,
a vízből és a levegőből pára,
a földből és a levegőből por.

Sötétben haldoklik egy különös állat:
hajnalkék a szeme, gyöngyház a sörénye.
Mert az a mélyerdő tele van halállal,
figyelmeztették is: ne bóklásszon erre.

Ocsmány varangy mormol fáinak ölében,
ragacsos a bőre, gyantacsópp a szíve.
Mert azok a fák mérgeket könnyeznek,
megkeseredett a virágaik méze.

Gyöngyház szőrszálak fekete levélen,
alvadt vér száradt rá csillámló szügyére.
Sírja az avar lesz, koszorúja gomba,
gyászolni eltévedt turisták fognak majd fölötte.

A rózsából, a mézből szép lesz,
a nyárból, a borból ünnep,
a levélből, az aranyból korona,
a tőkékből, a bíborból domb,
a kékből, a gyöngyből hajnal,
egyetlen szederjes folttal.

Gergely Borbála

VERSEK CÍM NÉLKÜL

A kisleány, aki egyedül sétál haza
ünneplőben a tanévzáró után,
csak virággal a kezében,
és nem mer balra nézni,
a fagyizó felé.